

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 365/2494

อัยการอุบลราชธานีโจทก์ นายส่วน ปัดนาจำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

คำฟ้องที่กล่าวหาว่าจำเลยแจ้งความเท็จนั้นแม้จะไม่ได้บรรยายระบุคำว่า "จำเลยรู้ว่าเป็นความเท็จ" แต่เมื่อข้อความที่บรรยายในฟ้องนั้นได้ความแสดงชัดอยู่ในตัวแล้วว่า จำเลยรู้ว่าเป็นข้อความที่แจ้งมานั้นเป็นความเท็จก็เป็นฟ้องที่สมบูรณ์ครบองค์ความผิดตาม ก.ม.ลักษณะอาญามาตรา 118 แล้วโจทก์ฟ้องหาว่า จำเลยผู้เป็นใหญ่บ้านได้ไปให้การแจ้งความต่อนายแปลง วงศ์มาศ ปลัดอำเภอและพนักงานสอบสวนว่าจำเลยเป็นผู้จับนายคำตัน ปู่ยืน ผู้ต้องหาดีลักหรือรับของโจรสอบถามผู้ต้องหาได้รับสารภาพว่าได้สมคบกับพวกลักโค นายสิงห์คำไปจริง และว่านายคำตัน ปู่ยืนเป็นผู้มีความประพฤติไปในทางทุจริตเสมอมา ความจริงนายคำตัน ปู่ยืนไม่ได้รับสารภาพเลย และไม่เคยมีชื่อเสียงเรื่องลักขโมยใคร ทั้งนี้เป็นเหตุให้สาธารณสุข นายแปลงวงศ์มาศ นายคำตัน ปู่ยืนได้รับความเสียหาย ขอให้ลงโทษตาม ก.ม.ลักษณะอาญามาตรา ๑๑๘ ศาลชั้นต้นเห็นว่า ฟ้องของโจทก์ไม่ได้กล่าวยืนยันว่าข้อความที่จำเลยแจ้งนั้นจำเลยรู้อยู่แล้วว่าเป็นเท็จ จำเลยอาจไม่รู้ว่า เป็นเท็จก็ได้ พิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาให้ยกคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นพิจารณาพิพากษาใหม่ จำเลยฎีกา ศาลฎีกาเห็นว่า ตามคำฟ้องของโจทก์ที่ว่า จำเลยได้แจ้งความต่อนายแปลง ปลัดอำเภอว่า นายคำตันผู้ต้องหาให้การรับสารภาพต่อจำเลย ซึ่งความจริงนายคำตันไม่ได้รับสารภาพเลยนี้ เป็นถ้อยคำที่จำเลยยืนยันข้อเท็จจริงอย่างตรงกันข้าม กล่าวคือ ถ้าจำเลยได้แจ้งต่อปลัดอำเภอเช่นนี้จริงก็เป็นถ้อยคำที่จำเลยต้องรู้ดีว่าเป็นเท็จ เพราะยืนยันว่านายคำตันรับสารภาพแก่จำเลยเองโดยตรง ไม่มีทางที่จะกล่าวได้เลยว่า จำเลยอาจไม่รู้ว่าข้อความนั้นเป็นเท็จ เมื่อเป็นเรื่องที่แสดงชัดอยู่ในตัวแล้วเช่นนี้ ก็ไม่จำเป็นจะต้องระบุคำว่าจำเลยรู้ว่าเป็นเท็จนั้นอีก

คำพิพากษา

ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยมาชอบแล้ว จึงพิพากษายืน

องค์คณะ

นาถปรีชา · ประมูล สุวรรณสร · มนูกิจวิมลอรรรถ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/365/2494>